సోనాపూర్ టీ కో., లిమిటెడ్

వర్సెస్

మస్త్. మజిరున్నెసా

(పి. బి. గజేంద్రగడ్కర్, ఎ. కె. సర్కార్,

కె.ఎన్.వాంచూ, కె.సి.దాస్ గుప్తా మరియు ఎన్. రాజగోపాల అయ్యంగార్, జె.జె.)

భూమి హోల్డింగ్ - గరిష్ట పరిమితిని నిర్ణయించడం - చట్టం చేయడం, రంగు వేయదగిన చట్టం అయితే -రాజ్యాంగ చెల్లుబాటు - అస్సాం ల్యాండ్ హోల్డింగ్ చట్టం, 1957 (అస్సాం 1 ఆఫ్ 1957), సెక్షన్లు 4, 5, 16, 18- అస్సాం ల్యాండ్ అండ్ రెవెన్యూ రెగ్యులేషన్, 1886 (రెగ్యులేషన్ 1 ఆఫ్ ఆర్ 886). సెక్షన్ 3(జి), 9 - భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 31ఎ(2)(బి).

అస్సాం ఫిక్స్ ఆఫ్ సీలింగ్ ఆన్ ల్యాండ్ హోల్డింగ్ యాక్ట్ 1957 రాజ్యాంగ చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద హైకోర్టులో దాఖలైన రెండు పిటిషన్ల నుంచి ఈ అప్పీళ్లు తలెత్తాయి. ఈ పిటిషన్లను కొట్టివేసిన హైకోర్టు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31ఏ ప్రకారం ఈ చట్టాన్ని పరిరక్షించిందని పేర్కొంది. ఈ చట్టం వ్యవసాయ సంస్కరణకు ఒక కొలమానం మరియు దాని సమాన పంపిణీని తీసుకురావడానికి వ్యక్తులు కలిగి ఉండాల్సిన భూమిపై పరిమితులను విధించింది. మొదట ఆమోదించిన ఈ చట్టం, ఆ తర్వాత చేసిన సవరణలకు రాష్ట్రపతి ఆమోదం లభించడంతో రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31ఏ(1)(ఎ)లోని నిబంధన ఆవశ్యకత తీరింది. అందువల్ల రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31ఏ(2)(బి) అర్థంలో ఉన్న ఆస్తికి సంబంధించి పిటిషనర్ల హక్కులు 'హక్కులు'గా ఉన్నాయా అనేది ప్రశ్న.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31ఎ(2)(బి)లో ఆస్తికి సంబంధించి 'హక్కులు' అనే పదం చాలా విస్తృతమైన పరిధిని కలిగి ఉందని, ఉదారంగా భావించాలని, అస్సాం ల్యాండ్ అండ్ రెవెన్యూ

రెగ్యులేషన్, 1886లోని సెక్షన్లు 3(జి), 9లోని నిబంధనల దృష్ట్యా, పదవీకాలానికి సంబంధించిన ప్రస్తుత చట్టం ప్రకారం పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని పేర్కొంది. ఈ చట్టంలో పొందుపరిచిన సంబంధిత నిర్వచనాలు, ఈ చట్టం నిర్వీర్యం చేసిన పిటిషనర్ల హక్కులు వ్యక్తీకరణ పరిధిలోకి వస్తాయనడంలో సందేహం లేదు.

ఠాకూర్ రఘుబీర్ సింగ్ వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ అజ్మీర్, [1959] ఎస్.సి.ఆర్. 478, శ్రీ రామ్ రామ్ నారాయణ్ మేధి వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే, [1959] ఎస్.సి.ఆర్. 489 మరియు ఆత్మ రామ్ వర్సెస్ పంజాబ్ రాష్ట్రం, [1959] ఎస్.సి.ఆర్. 748, ప్రస్తావించబడింది.

చట్టసభలు తన శాసనాధికారాల చట్టబద్ధమైన పరిమితులను అతిక్రమించి, చట్టబద్ధమైన, సహేతుకమైన నిబంధనల ముసుగులో తన అసలు ఉద్దేశ్యాన్ని దాచిపెట్టి, ప్రత్యక్షంగా చేయలేని పనిని పరోక్షంగా చేయడానికి ప్రయత్నించే చట్టాన్ని కలరబుల్ లెజిస్లేషన్ అంటారు.

కె.జి.గజపతి నారాయణ్ దేవ్ వర్సెస్ ఒరిస్సా రాష్ట్రం, [1954] ఎస్.సి.ఆర్. 1 రిఫర్ చేయబడింది.

మూడవ అధ్యాయం ఇచ్చిన విధంగా భూమిని అమ్మడం ద్వారా లాభాలు ఆర్జించడమే దీని రహస్య ఉద్దేశమని, లేదా పిర్ మరియు పదార్థం ద్వారా అది లాభదాయక చర్య అని లేదా చట్టంలోని 16, 18వ సెక్షన్లు ఆ దిశగా సాధనాలు అని అనడం సరికాదు. వ్యవసాయ సంస్కరణకు కొలమానమైన ఈ చట్టం యొక్క మొత్తం ఉద్దేశ్యానికి ఇది స్థూలంగా విరుద్ధంగా ఉంది, చట్టంలోని 4 వ సెక్షన్ ద్వారా స్పష్టంగా వ్యతిరేకించబడింది, ఇది సెటిల్మెంట్ పొందడంలో కౌలుదారు చెల్లించిన చెల్లింపు భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడంలో ప్రభుత్వం చెల్లించాల్సిన పరిహార మొత్తాన్ని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ మించరాదు.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: 1960 సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 235 మరియు 236.

1959 జనవరి 23న గౌహతిలోని అస్సాం హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీలోని సివిల్ రూల్స్ నంబర్లు 138, 139లో అప్పీలు చేశారు.

ఎస్.సి. చటర్జీ, అంజాద్ అలీ మరియు కె.ఆర్. చౌధురి, అప్పీలుదారు తరఫున (1960 సి. ఎ. నెం. 235 లో).

డి.ఎన్. ముఖర్జీ, అప్పీలుదారు తరఫున (1960 సి.ఎ. నెం.236 లో).

అస్సాం అడ్వొకేట్ జనరల్ ఎస్ ఎం లాహిరి, నౌనిత్ లాల్ ప్రతివాదుల తరఫున వాదనలు వినిపించారు.

1961, ఏప్రిల్ 4. ఈ మేరకు న్యాయమూర్తి జస్టిస్ గజేంద్రగడ్కర్ తీర్పు వెలువరించారు- 15-డి శంభునాథ్ పాండి స్ట్రీట్, కలకత్తా 9 చెందిన సోనాపూర్ టీ కంపెనీ లిమిటెడ్ కామరూప్ జిల్లాలోని భోక్నామరి గ్రామానికి చెందిన అబ్దుల్ గఫూర్ భార్య మజిరున్నీసా అనే ఇద్దరు పిటిషనర్లు వరుసగా 1958 యొక్క 138 మరియు 139 రిట్ పిటిషన్ల నుండి ఈ రెండు అప్పీళ్లు ఉత్పన్నమయ్యాయి. కామరూప్ జిల్లాలోని భోక్నామరి గ్రామానికి చెందిన అబ్దుల్ గఫూర్ భార్య మజిరున్నీసా 1957 నాటి అస్సాం భూ కమతాల చట్టం 1 యొక్క చెల్లుబాటును సవాలు చేశారు (ఇకపై ఈ చట్టం అని పిలుస్తారు). ఈ చట్టం ఆర్టికల్ 31ఏ పరిధిలోకి వస్తుంది కాబట్టి ఆర్టికల్ 14, 19(1)(ఎఫ్), 31(2) కింద చట్టంలోని పలు నిబంధనలపై ఇద్దరు పిటిషనర్లు చేసిన సవాలును స్వీకరించలేమని పేర్కొంటూ రిట్ పిటిషన్లను అస్సాం హైకోర్టు కొట్టివేసింది. ప్రధానంగా ఈ ప్రాతిపదికన రిట్ పిటిషన్లను కొట్టివేసిన హైకోర్టు అప్పీలుకు రావడానికి పిటిషనర్లిద్దరికీ ధృవీకరణ పత్రాలను మంజూరు చేసింది, కాబట్టి ఆ ధ్రువపత్రాలతోనే ఈ రెండు అప్పీళ్లను ఈ కోర్టుకు తీసుకువచ్చారు.

రెండు రిట్ పిటిషన్లకు దారితీసిన భౌతిక వాస్తవాలను వివరంగా చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం ప్రతివాది డిప్యూటీ కమిషనర్, కామరూప్ కలెక్టర్ తమ భూముల వివరాలన్నింటినీ నిర్ణీత ఫారంలో ఇస్తూ రిటర్నులు సమర్పించాలని, అందులో ప్లాట్ లేదా ప్లాట్ల ఎంపిక (సెక్షన్ 4 కింద నిర్ణయించిన పరిమితులకు మించకుండా) పేర్కొనాలని పిటిషనర్లకు నోటీసులు జారీ చేశారని చెబితే సరిపోతుంది. చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం నిలుపుకోవాలి.

తమకు నోటీసులు జారీ చేసిన చట్టం చెల్లదని, అత్యంత దుర్మార్గమని, అందువల్ల సెక్షన్ 5 కింద జారీ చేసిన నోటీసును రద్దు చేయాలని పిటిషనర్లు హైకోర్టులో వాదించారు. ప్రస్తుత అప్పీళ్లను నిర్ణయించడానికి చెప్పవలసిన ఏకైక సంబంధిత వాస్తవం ఇది.

ఈ చట్టం 1956 డిసెంబరు 7 న రాష్ట్రపతి ఆమోదాన్ని పొందింది మరియు జనవరి 16, 1957 న అధికారిక స్టేట్ గెజిట్ లో ప్రచురించబడింది. తదనంతరం 1957 నాటి సవరణ చట్టం XVII ద్వారా దీనిని సవరించారు మరియు 1957 నవంబరు 8 న చేసిన సవరణకు ఆమోదం లభించింది. 1958 ఫిబ్రవరి 7న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ ద్వారా సవరించిన చట్టం 1958 ఫిబ్రవరి 15 నుంచి అమల్లోకి వచ్చింది.

చట్టంలోని విస్తృత అంశాలను క్లుప్తంగా పరిశీలించడం సముచితం. భూమిని సమానంగా పంపిణీ చేయడానికి ఒక వ్యక్తి కలిగి ఉన్న భూమి పరిమాణంపై పరిమితులు విధించాల్సిన అవసరం ఉందని శాసనసభ భావించినందున దీనిని ఆమోదించారు. ఈ చట్టంలోని ప్రధాన నిబంధన 4వ అధికరణ ప్రకారం ప్రస్తుత హోల్డింగ్ పై గరిష్ఠ పరిమితిని విధించింది. ఈ చట్టం సెక్షన్ 1(2)లో పేర్కొన్న ఏడు జిల్లాలకు వర్తిస్తుంది, దాని అమలులో భాగంగా సెక్షన్ 2లోని క్లాజ్ (ఎ) నుండి (ఇ) వరకు పేర్కొన్న భూములను మినహాయించి. ఈ క్లాజులు ప్రజా స్వభావం కలిగిన ఏదైనా మత లేదా ధార్మిక సంస్థకు చెందినవి, తేయాకు లేదా దాని అనుబంధ అవసరాల కోసం ప్రత్యేకంగా సాగు చేయడానికి ఉన్న భూములు మరియు 1955 జనవరి 1 కంటే ముందు ఎవరైనా ఒక కాంపాక్ట్ బ్లాక్లో పెద్ద ఎత్తున నిమ్మకాయల సాగు కోసం ఉపయోగించిన భూములు, భారీ పెట్టుబడులు లేదా శాశ్వత నిర్మాణ మెరుగుదలలు చేసిన సమర్థవంతమైన నిర్వహణ పొలాలు ఉపయోగించిన భూములు మరియు వాటి విచ్ఛిన్నానికి దారితీసే అవకాశం ఉంది. ఉత్పత్తి పడిపోవడం, అటువంటి కర్మాగారం కోసం చెరకు సాగు కోసం చక్కెర కర్మాగారం లేదా సహకార వ్యవసాయ సంఘం ఆధీనంలో ఉన్న భూములు. ఈ చట్టం ప్రవేశపెట్టిన వ్యవసాయ సంస్కరణ చర్య రాష్ట్ర ఆర్థిక ప్రయోజనాల దృష్ట్యా చట్టం అమలుకు దూరంగా ఉంచాలని భావించిన భూములకు సంబంధించి మినహాయింపులు ఇవ్వడం గమనించవచ్చు. సెక్షన్ 3 అనేది నిర్వచన విభాగం. ఇది భూమిని వ్యవసాయ అవసరాలు లేదా ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించే లేదా ఉపయోగించగల భూమి అని నిర్వచిస్తుంది మరియు

అటువంటి భూమికి అనుబంధంగా ఉన్న భవనాల స్థలాలను కలిగి ఉంటుంది. అస్సాం ల్యాండ్ అండ్ రెవెన్యూ రెగ్యులేషన్, 1886 (రెగ్యులేషన్ 1 ఆఫ్ 1886)లో 'భూయజమానుడు' అనే పదానికి కేటాయించిన అర్థం సెక్షన్ 3(జి) ప్రకారం ఉంది. సెక్షన్ 3(హెచ్) ప్రకారం 'భూస్వామి' అంటే అద్దెదారుడు వెంటనే కలిగి ఉండి, ప్రభుత్వంలో చేర్చని వ్యక్తి; 1886 నాటి అస్సాం ల్యాండ్ అండ్ రెవిన్యూ రెగ్యులేషన్ 1లోని సెక్షన్ 3లో నిర్వచించిన విధంగా యజమాని, భూయజమానుడు లేదా సెటిల్ మెంట్ హోల్డర్ లు సెక్షన్ 3(ఐ) కింద 'యజమాని'గా ఉంటారు. సెక్షన్ 3(ఓ) ప్రకారం 'కౌలుదారుడు' అంటే మరో వ్యక్తి కింద భూమిని కలిగి ఉండి, ప్రత్యేక ఒప్పందం కోసం, ఆ భూమికి అద్దెను అవతలి వ్యక్తికి చెల్లించడానికి బాధ్యత వహిస్తాడు, మరియు ఉత్పత్తిలో వాటా ఇవ్వాలనే షరతుపై మరొక వ్యక్తి యొక్క భూమిని సాగు చేసే వ్యక్తిని కలిగి ఉంటాడు. ఇవి మాత్రమే మన ప్రయోజనానికి తగిన నిర్వచనాలు.

ఈ చట్టంలోని కీలక సెక్షన్ అయిన సెక్షన్ 4 ప్రస్తుత హోల్డింగ్ పై గరిష్ట పరిమితిని నిర్దేశిస్తుంది. నిర్దేశించిన పరిమితి దాని నిబంధనలకు లోబడి మొత్తంగా 150 బిఘాలు. సెక్షన్ 5 ప్రకారం పరిమితికి మించి భూములు కలిగి ఉన్న వ్యక్తులు రిటర్న్లు సమర్పించాలని సంబంధిత అధికారులకు అధికారం ఉంది. సెక్షన్ 8 ప్రకారం అటువంటి అదనపు భూములను స్వాధీనం చేసుకోవడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అధికారం ఉంది, అటువంటి భూములు ప్రజా ప్రయోజనం కోసం అవసరమని అధికారిక గెజిట్ లో నోటిఫికేషన్ ను ప్రచురించడం ద్వారా అటువంటి అదనపు భూములను స్వాధీనం చేసుకోవడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అధికారం ఉంటుంది మరియు అటువంటి భూములను కలిగి ఉన్న వ్యక్తికి లేదా వ్యక్తులకు స్వాధీనం నోటీసుకు అటువంటి ప్రచురణ ఖచ్చితమైన సాక్ష్యంగా ఉంటుంది. సెక్షన్ 8 నిర్దేశించిన అదనపు భూములను స్వాధీనం చేసుకోవడం, ఆ భూములను సెక్షన్ 9 కింద రాష్ట్రంలో స్వాధీనం చేసుకోవడం జరుగుతుంది. సెక్షన్ 8 ప్రకారం టీ నోటిఫికేషన్ వెలువడిన తర్వాత ఆ అదనపు భూములన్నీ ఆ నోటిఫికేషన్ వెలువడిన తేదీ నుంచి వాటి అసలు యజమాని లేదా యజమానులు ఎలాంటి అడ్డంకులు లేకుండా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి బదలాయించబడతాయి. సెక్షన్ 11 ప్రకారం సదరు భూములను స్వాధీనం చేసుకునే అధికారం కలెక్టర్ కు ఉంది. సెక్షన్ 12 పరిహార సూత్రాలను నిర్దేశిస్తుంది మరియు ఆ పరిహారాన్ని

యజమాని మరియు కౌలుదారు మధ్య పంచాల్సిన విధానాన్ని అందిస్తుంది; మరియు సెక్షన్ 13 అటువంటి నష్టపరిహారాన్ని చెల్లించే విధానాన్ని అందిస్తుంది. సెక్షన్ 14 ప్రకారం నష్టపరిహారం మధ్యంతర చెల్లింపులు చేయవచ్చు. ప్రస్తుతం ఉన్న భూమిని కలిగి ఉండటం, అదనపు భూమిని సేకరించడంపై గరిష్ట పరిమితి గురించి చాప్టర్ 2లోని సంబంధిత నిబంధనలు ఇవి.

మూడవ అధ్యాయం అదనపు భూమిని పారవేయడం/పరిష్కరించడం గురించి వివరిస్తుంది. సెక్షన్ 16(1) ప్రకారం యజమాని నుంచి సేకరించిన భూమిని ఆక్రమించుకునే కౌలుదారుడు ఎవరైనా ఉంటే, ఆ భూమిని నిర్ణీత కాలవ్యవధిలోగా సెటిల్ చేసుకునే వెసులుబాటు ఉంటుంది, (ఎ) అతను లేదా అతని కుటుంబంలోని ఏ సభ్యుడైనా కౌలుదారుగా లేదా యజమానిగా కలిగి ఉన్న ఇతర భూములతో కలిపి స్థిరపడిన భూమి వైశాల్యం మొత్తంలో మొత్తాన్ని మించరాదు. సెక్షన్ 4, మరియు (బి) కింద నిర్ణయించబడిన పరిమితి ప్రకారం అతడు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ సమానమైన వార్షిక వాయిదాల్లో, దానిని సేకరించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చెల్లించే పరిహారాన్ని మించకుండా చెల్లించాలి, ఈ చట్టం యొక్క నిబంధనల ప్రకారం నష్టపరిహారంగా పొందడానికి అర్హత ఉన్న ఏ మొత్తాన్ని అయినా అదే మొత్తానికి సర్దుబాటు చేసే హక్కు అతనికి ఉంటుంది. క్లాజ్ (బి) కింద చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. సెక్షన్ 16(2) ప్రకారం పైన ఉన్న సబ్ సెక్షన్ (1) కింద పూర్తి మొత్తాన్ని చెల్లిస్తే భూయజమాని హోదా కలిగిన కౌలుదారుతో సెటిల్ చేయాలి. సెక్షన్ 18 ప్రకారం 8వ అధికరణం కింద సేకరించిన భూమిని ఆక్రమించుకున్న కౌలుదారుడు ఆ భూమిపై ఎలాంటి హక్కు, పట్టా, ఆసక్తిని పొందక పోతే ఆ భూమిపై ఎలాంటి హక్కు, పట్టా, వడ్డీ పొంది బహిష్కరణకు గురికావాల్సి ఉంటుంది. నాల్గవ అధ్యాయం వార్షిక లీజు కింద అదనపు భూమిని వివరిస్తుంది మరియు దానిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. ఐదవ అధ్యాయం భవిష్యత్తు సేకరణపై గరిష్ట పరిమితిని విధిస్తుంది, మరియు ఆరవ అధ్యాయం భూమి ద్వారా వ్యక్తిగత సాగు కోసం కౌలుదారుల నుండి భూమిని తిరిగి పొందడానికి గరిష్ట పరిమితిని అందిస్తుంది లేదా ఏడవ అధ్యాయం భూసంస్కరణ బోర్డు ఏర్పాటుకు వీలు కల్పిస్తుంది మరియు దాని విధులను నిర్దేశిస్తుంది , ఎనిమిదవ అధ్యాయంలో ఇతర నిబంధనలు ఉన్నాయి. క్లుప్తంగా ఈ చట్టం యొక్క పథకం అదే.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31ఏ ప్రకారం ఈ చట్టాన్ని పరిరక్షించారా అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతోంది. వ్యవసాయ సంస్కరణల శాసనపరమైన చర్యలకు సంబంధించి ఈ అధికరణను ఈ కోర్టు అనేక సందర్భాల్లో పరిగణనలోకి తీసుకుంది. ఇటువంటి సంస్కరణల యొక్క ఉద్దేశ్యం సాధారణంగా రాజ్యానికి మరియు సాగుదారునికి మధ్య మధ్యవర్తులను రద్దు చేయడం మరియు తనకు మరియు రాజ్యానికి మధ్య ప్రత్యక్ష సంబంధం యొక్క స్థితిని ఇవ్వడం ద్వారా నిజమైన సాగుదారుకు సహాయపడటం. ఆర్టికల్ 31ఎ(ఎల్)(ఎ) అధికరణ 13లో ఏమైనా ఉన్నప్పటికీ, ఏదైనా ఆస్తిని లేదా అక్కడ ఏమైనా హక్కులను ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవడానికి లేదా అటువంటి హక్కులను రద్దు చేయడానికి లేదా సవరించడానికి వీలు కల్పించే ఏ చట్టమూ, ఆర్టికల్ 14 ప్రసాదించిన ఏ హక్కులకు విరుద్ధంగా లేదా ఒక మార్గాన్ని తీసుకుంటుందనే కారణంతో చెల్లనిదిగా పరిగణించబడదు. ఆర్టికల్ 19 లేదా ఆర్టికల్ 31 ప్రకారం, అటువంటి చట్టం ఒక రాష్ట్ర శాసనసభచే చేయబడిన చట్టం అయినప్పుడు, అటువంటి చట్టం రాష్ట్రపతి పరిశీలనకు రిజర్వ్ చేయబడి ఉంటే, ఆయన ఆమోదం పొందితే తప్ప ఈ అధికరణలోని నిబంధనలు దానికి వర్తించవు. వాస్తవానికి ఆమోదించిన చట్టానికి, ఆ తర్వాత ఒరిజినల్ చట్టంలోని కొన్ని నిబంధనలను సవరించిన సవరణ చట్టానికి రాష్ట్రపతి ఆమోదం లభించిందని, అందువల్ల ఆర్టికల్ 31ఏ(ఎల్)(ఎ)కు నిబంధన నిర్దేశించిన ఆవశ్యకత తీరిందని ఇప్పటికే చూశాం. ఇది నిస్సందేహంగా తీసివేయబడిన లేదా కుదించబడిన పిటిషనర్ల హక్కులు 'ఆర్టికల్ 31 ఎ (2) (బి) ద్వారా నిర్వచించబడిన "ఎస్టేట్"కు సంబంధించి హక్కులుగా ఉన్నాయా అనే ప్రశ్నను లేవనెత్తుతుంది.

3(ఎఫ్), (జి), (హెచ్) మరియు (ఒ) ద్వారా సూచించిన భూమి, భూయజమాని, భూస్వామి మరియు కౌలుదారు యొక్క నిర్వచనాలను మనం ఇప్పటికే చూశాము. ఆర్టికల్ 31 " ఎ (2) నిర్వచించిన విధంగా స్వాధీనం చేసుకోవాలనుకునే భూములు "ఎస్టేట్" పరిధిలోకి వస్తాయనేది సాధారణ వాస్తవం. పిటిషనర్లకు ఉన్న హక్కులు ఒక "ఎస్టేట్"కు సంబంధించిన హక్కులకు సమానమా? ఈ సమస్యను నిర్ణయించడానికి సంబంధిత సమయంలో అస్సాంలో అమలులో ఉన్న 10 సంవత్సరాల కాలపరిమితిలోని నిబంధనలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అవసరం. అస్సాం ల్యాండ్ అండ్ రెవెన్యూ రెగ్యులేషన్, 1886 (రెగ్యులేషన్ 1 ఆఫ్ 1886) లోని

నిబంధనలలో భూమి కాలపరిమితికి సంబంధించి ప్రస్తుత చట్టాన్ని చూడవచ్చు. ఈ రెగ్యులేషన్ లోని సెక్షన్ 3(జి) ప్రకారం 'ల్యాండ్ హోల్డర్' అంటే సెక్షన్ 8 ప్రకారం భూయజమాని హోదా పొందిన వ్యక్తి అని అర్థం. ఇప్పుడు మనం 8వ అధ్యాయాన్ని పరిశీలిస్తే భూయజమానుడి హోదాను పొందే విధానాన్ని ఇది అందిస్తుంది. మరియు సెక్షన్ 9 అటువంటి భూయజమానుల హక్కులను అందిస్తుంది. సెక్షన్ 9 ప్రకారం భూమికి సంబంధించి చట్టబద్ధంగా మదింపు చేయబడిన లేదా విధించిన రెవెన్యూ, పన్నులు, సెస్ లు మరియు రేట్ల చెల్లింపుకు లోబడి భూయజమానుడు తన భూమిలో శాశ్వత, వంశపారంపర్య మరియు బదిలీ చేయదగిన హక్కును కలిగి ఉండాలి. ఈ సెక్షన్ లోని మిగిలిన రెండు క్లాజులను పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. "ఒక ఎస్టేట్ కు సంబంధించి హక్కులు" అనే పదం చాలా విస్తృతమైన పరిధిని కలిగి ఉందని గమనించవచ్చు, అందువలన 'సందర్భానికి చాలా ఉదారమైన వివరణను పొందాల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ విధంగా పరిగణనలోకి తీసుకుంటే నిస్సందేహంగా హరించబడిన పిటిషనర్ల హక్కులు హరించుకుపోయాయనడంలో సందేహం లేదు. ఆర్టికల్ 31ఎ (2) (బి) ద్వారా నిర్వచించబడిన విధంగా "ఎస్టేట్ కు సంబంధించి హక్కులు". నిజానికి ఠాకూర్ రఘుబీర్ సింగ్ విషయంలో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులకు సంబంధించి ఛటర్జీ నిష్పక్షపాతంగా అంగీకరించారు. అజ్మీర్ రాష్ట్రం (ఇప్పుడు రాజస్థాన్) ([1959] Supp. 1 S.C.R. 478), శ్రీ రామ్ నారాయణ్ మేధి వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే([1959] Supp. 1 S.C.R. 489) మరియు ఆత్మ రామ్ వర్సెస్ పంజాబ్ రాష్ట్రం ([1959] Supp. 1 S.C.R. 748) హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం తప్పు అని ఆయన వాదించలేరు.

ఈ ఇబ్బందిని ఎదుర్కొన్న ఛటర్జీ ఈ చట్టం ఒక రంగుల చట్టం అని, దానిని అలా కొట్టివేయాలని వాదించే ప్రయత్నం చేశారు. పైకి ఇది వ్యవసాయ సంస్కరణకు కొలమానంగా భావించినప్పటికీ, దాని ప్రధాన లక్ష్యం మరియు వాస్తవానికి దాని ప్రధాన లక్ష్యం దాని నిబంధనల పరిధిలోకి వచ్చే ఆస్తిని పొందడం మరియు మూడవ అధ్యాయం అందించిన విధంగా వాటిని పారవేయడం/పరిష్కరించడం ద్వారా లాభం పొందడం. సెక్షన్ 16 ప్రకారం కౌలుదారులు సెటిల్ మెంట్ తీసుకునే అవకాశాన్ని చట్టసభలు కల్పించి ఉండాల్సింది కాదని ఛటర్జీ సూచించినట్లు తెలుస్తోంది. ఎందుకంటే, నిర్దేశిత మొత్తాన్ని ఐదు వాయిదాల్లో చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. ఈ ఒప్పందం

ద్వారా రాష్ట్రం లాభాలను ఆర్జించాలనుకుంటుందని ఇది సూచిస్తుంది. ఛటర్జీ ఫిర్యాదు సెక్షన్ 18లోని నిబంధనలకు విరుద్ధం, దీని ప్రకారం సెటిల్ మెంట్ కు అంగీకరించని కౌలుదారును ఖాళీ చేయించవచ్చు. ఈ వాదన మాకు నచ్చలేదు. ప్రత్యక్షంగా చేయలేని పనిని పరోక్షంగా చేయడానికి శాసనం ప్రయత్నిస్తుందని రంగుల శాసన సిద్ధాంతం నిజంగా సూచిస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, చట్టం యొక్క లేఖ శాసనసభ అధికారాల పరిధిలో ఉన్నప్పటికీ, వాస్తవానికి చట్టం ఆ అధికారాలను అతిక్రమించింది మరియు అలా చేయడం ద్వారా చట్టబద్ధమైన మరియు సహేతుకమైన నిబంధనల ముసుగులో దాని అసలు ఉద్దేశ్యాన్ని దాచిపెట్టే జాగ్రత్తను తీసుకుంది (వైడ్: కె. జి. గజపతి నారాయణ్ దేవ్. వర్సెస్ ఒరిస్సా రాష్ట్రం) ([1954] S.C.R. 1). ఈ స్థానాన్ని వివాదాస్పదం చేయలేం.

అయితే, ఈ చట్టం యొక్క సారాంశం మరియు వాస్తవానికి దాని ప్రధాన లక్ష్యం ఆస్తిని సంపాదించడం మరియు దానిని లాభాలకు అమ్మడం అని ఛటర్జీ వాదించడం సరైనదేనా? అనేది మన నిర్ణయాన్ని కోరే ప్రశ్న. మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం స్పష్టంగా పిటిషనర్లకు వ్యతిరేకంగా ఉండాలి. మధ్యవర్తులను రద్దు చేసి, భూములను దున్నేవాడు లేదా సాగుదారుడికి వదిలేయడమే ఈ చట్టం యొక్క మొత్తం ఉద్దేశ్యం. ఆ ఆబ్జెక్ట్ పరిమితిని సెక్షన్ 4 ద్వారా నిర్దేశించి, అదనపు భూముల సేకరణకు నిబంధనలు రూపొందించి, కౌలుదారులకు అనుకూలంగా అదనపు భూములను పారవేసేందుకు అవకాశం కల్పించారు. కౌలుదారులపై ప్రశంసలు చెల్లించేటప్పుడు, కౌలుదారుడు చెల్లించాల్సిన చెల్లింపు, అది కూడా ఐదుకు మించకుండా ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ సులభమైన వాయిదాలలో - దాని సేకరణకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చెల్లించే పరిహారాన్ని మించదని స్పష్టంగా పేర్కొనడం గమనార్హం. అదనపు భూములను పారవేయడం/పరిష్కరించడం ద్వారా ఏదైనా లాభం పొందాలని శ్రీ ఛటర్జీ చేసిన అంచనాను ఈ నిబంధన స్పష్టంగా వ్యతిరేకిస్తుంది. సెక్షన్ 12 నిర్దేశించిన సూత్రాల ప్రకారం నిర్వాసితులకు ప్రభుత్వం నష్టపరిహారం చెల్లిస్తోంది. అటువంటి నష్టపరిహారానికి అర్హులైన వ్యక్తుల్లో కౌలుదారులు కూడా ఉన్నారు, మరియు ప్రభుత్వం కౌలుదారులపై భూములను సెటిల్ చేయడానికి ముందుకు వచ్చినప్పుడు వారు భూమికి న్యాయమైన మొత్తాన్ని చెల్లించాలని ఆశిస్తుంది మరియు ఈ ధరకు

ఒక పరిమితిని విధిస్తుంది, ఇది ఆ భూమికి సంబంధించి చెల్లించాల్సిన పరిహార మొత్తాన్ని మించదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఈ నిబంధన చాలా న్యాయమైనది మరియు సహేతుకమైనది మరియు దీనిని రంగుల చట్టంగా విమర్శించడం పనికిమాలిన పని కాదు. కౌలుదారులపై భూమిని సెటిల్ చేయడం వల్ల వారు భూయజమానులుగా మారతారని, అదే ఈ చట్టం యొక్క ప్రాథమిక ఆలోచన అని మేము ఇప్పటికే చూశాము. కౌలుదారుడు సెటిల్మెంట్ తీసుకోవడానికి అంగీకరించకపోతే దానికి సహాయం చేయలేము, కాబట్టి భూమిని అతని నుండి తీసుకొని సెటిల్మెంట్ తీసుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్న మరొకరికి ఇవ్వాల్సి ఉంటుంది. ప్రస్తుత కమతాలపై గరిష్ట పరిమితి విధించడం యొక్క ఉద్దేశ్యం అదనపు భూములను స్వాధీనం చేసుకుని వాటిని నిజమైన సాగుదారులు లేదా కౌలుదారులపై స్థిరపరచడమేనని, ఇది దేశంలోని అనేక రాష్ట్రాలు చేపట్టిన వ్యవసాయ సంస్కరణ యొక్క ముఖ్యమైన లక్షణం అని స్పష్టమవుతుంది. ఈ చట్టం సాధారణంగా అనుసరించే విధానానికి అనుగుణంగా ఉంటుంది మరియు ఇది రంగుల చట్టం అనే కారణంతో దాని చెల్లుబాటుపై దాడి విఫలం కావాలి.

ఫలితంగా ఈ రెండు అప్పీళ్లలో వాస్తవం లేదని మేము భావిస్తున్నాము. తదనుగుణంగా వాటిని ఒక సెట్ విచారణ ఖర్చులతో కొట్టివేస్తారు.

అప్పీళ్లను కొట్టివేశారు.